

BENEDEK MIKLÓS

Magasba emelkedtek**Benedek Miklós**

(1984):

Topolyán született,
az akkor még
létező Jugoszláv
Szocialista Szövetségi
Köztársaságban.
Jelenleg Szabadkán
él. Eddig három
verseskötete jelent meg,
a legutóbbi 2019-ben
Miközben halkán címmel.
Jelenleg a *Magyar Szó*
napilap munkatársa,
illetve annak *Képes*
Ifjúság címet viselő
mellékletének felelős
szerkesztője.

A repülőgépek a magasba emelkedtek.
Percek alatt elérték a belső világ határát.
A kígyóként tekergő falak felett északi irányba haladtak.
A ngaszánok városához közeledve légvédő ágyúk zavarták meg röptüket.
A repülőgépek műszerfalán figyelmeztetőlámpák villogtak.
A légvédő ágyúk körül férfiak szorgoskodtak.
A torkolattüzek néhány pillanatra magukra vonták a figyelmet.
Mire bemérték volna őket már a fenyőerdő másik részéből vették célba a repülőket.
A sámánok az asszonyokkal és a gyerekekkel a település templomába húzódtak.
Az oltáron tüzet gyújtottak és a füstöt a harangok felé terelték.
És a harangok megszólaltak.
Az égen fekete felhők gyülekeztek.
A repülőgépek műszerfalán figyelmeztetőlámpák villogtak.
A pilóták rémülten kértek segítséget rádiójukon keresztül.
A felhők egyre sűrűsödtek a pilóták torkát fojtogatták.
A sámánok énekelni kezdtek.
Hamarosan a nők és a gyerekek is csatlakoztak hozzájuk.
Az oltáron lobogó tűzből egy parányi szikra a magasba táncolt.
Kikerülte a harangot és az égen úszó fekete felhő felé indult.
Az eget hatalmas villanás töltötte be.
Az ének elhallgatott.
Az égből hamu hullott a földre.
A még forró szemcsék sisteregve süllyedtek a hóba.
A felhő még napok múlva is a város felett lebegett.
A hó lassan elolvadt.
A gyerekek iskolába indultak.

2012-ben Sinkó Ervin-
díjat kapott, 2016-ban
Móricz Zsigmond Irodalmi
Ösztöndíjban részesült,
2019-ben pedig sikeresen
pályázott a Babits Mihály
Műfordítói Ösztöndíjra.
A szerző portréját Ótos
András készítette.

Utat törtek

Hat napon keresztül síkvidéken haladtak.
A hetedik nap elérték a hegy lábát.
Tábort vertek egy kis tisztáson.
A lovat egy tölgyfa törzséhez kötötték ki.
Az alkonyi csendben csak a tűz pattogása hallatszott.
A ló időnként felhorkant megrázta a fejét.
Leszállt az este.
A sámán csak ekkor szólalt meg.
A tüzet bámulta.
Szavai utat törtek a fák között és a távoli barlangokban visszhangoztak.
A fiú némán hallgatta a történeteket.
Szeme előtt megelevenedett az ősök világa a hőstettek a küzdelmek a szenvedések.
A sámán elmesélte hogy egyszer régen a falujuk közelében lévő források egymás után elapadtak.
Hamarosan ellenséges seregek lepték el a falu határát.
A falu vezetői egyetlen ütközet után feladták a harcot.
Az ellenség katonái ledöntötték a falu központjában több száz éve felállított oszlopot.
A települést falakkal vették körül.
A sámán egy este bagoly képében átszállt a falakon.
Amikor nyíllövésnyi távolságra került egy ló alakját öltötte magára.
És a ló elvágatott minden forráshoz és minden forrásnál harapott a zöldellő fűből.
Reggelre a források vize elérte a falut.
A víz megtöltötte az árkokat és csakhamar az utakat is elárasztotta.
És az ellenséges seregek katonái félni kezdtek és azonnal hírvivőt menesztettek a vezérükhöz.
Mire a parancs megérkezett az ellenséges seregek katonáit egyenként vízbe fojtották.
A férfiak a falu központjában várták a hírvivőt aki megszegyenülve tért vissza vezéréhez.
A sámán elhallgatott.
A fiú egyenletesen mélyeket lélegzett.
Álmában hegyi kecskévé változott és a hegyek csúcsán szökellve vizet fakasztott a kövek közül.
A sámán magára húzta a takarót.
Gondolatai az előttük álló úton jártak.

